

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010098
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2117010098.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného Y. I., v konaní o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.03.2017 sp. zn. 1PP/10/2017, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.06.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písmena b/, ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Y. I. o podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 29T/116/2014 pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona a iné vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienčného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 Trestného zákona, a to z dôvodu, že sa od neho nedá očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to predovšetkým na tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti už šesťkrát trestaný. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť odsúdeného a sklony k páchaniu trestnej činnosti, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený je nevyučенý a nikdy nepracoval na v trvalom pracovnom pomere bol okresný súd toho názoru, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmienčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na kladnú hodnotiacu správu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 09.02.2017. Odsúdený uviedol, že v predmetnej hodnotiacej správe je uvedené, že doposiaľ bol štyrikrát disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný doposiaľ nebol. Z hodnotiacej správy ďalej vyplýva, že je vo voľnom čase aktívny, k práci pristupuje zodpovedne, pričom po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa chce vrátiť bývať k svojej družke a chce sa riadne zamestnať. Ďalej uviedol, že plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, t. j. schopnosť viesť riadny život Na základe vyššie uvedeného preto

žiadal, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 29T/116/2014 pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona a iné vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odsúdenému lehota na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 04.02.2017 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 04.06.2019.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou krajský súd zistil, že odsúdený bol dňa 25.11.2014 premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného v predchádzajúcom ústave bolo na požadovanej úrovni. Negatívne poznatky neboli u neho zaznamenané. V tunajšom ústave sa dopustil troch disciplinárnych previnení (nadväzoval nepovolený kontakt, prechovával nepovolenú vec, nedôsledne vykonával funkciu vedúceho izby a to tak, že nenahlásil nepovolené veci prechovávané na izbe). V prevažnej miere bolo však jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Doposiaľ bol 3-krát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 07.07.2016. Disciplinárne potrestaný nebol. Vo voľnom čase je aktívny. K práci pristupuje zodpovedne. Vyučený nie je v žiadnom odbore, bol vychovávaný v úplnej rodine, v trvalom pracovnom pomere doposiaľ nikdy nepracoval. Po prepustení sa chce vrátiť bývať k terajšej družke. Má viacero detí s viacerými ženami. Odsúdenému je venovaný individuálny prístup, je vedený k rešpektovaniu právnych noriem, k zodpovednosti za svoje konanie, k sebadisciplíne. Možno konštatovať, že stanovené ciele programu zaobchádzania plní čiastočne. Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá (opakovaná trestná činnosť, spáchaný zločin, bez legálnej práce). V súčasnosti sú voči nemu vedené ďalšie trestné stíhania. Vzhľadom na uvedené riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že by sa chcel zamestnať, ale momentálne nemá potvrdenie od žiadneho zamestnávateľa.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že sú splnené všetky podmienky na to, aby bol Y. I. prepustený. Odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody správal slušne a splnil všetky podmienky, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. V prípade prepustenia súhlasí aj s tým, aby mu bol uložený aj ochranný dohľad.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že odsúdenému pribudla ešte jedna disciplinárna odmena.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje nevyhovieť návrhu odsúdeného.

Krajský súd z predloženého odpisu registra trestov zistil, že odsúdený bol doposiaľ vrátane spomenutého odsúdenia desaťkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť. z toho štyrikrát aj pre totožnú trestnú činnosť.

Podľa § 66 ods. 1 písmeno b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonal.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmienčného prepustenia a to v podobe výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 písmeno b / Trestného zákona.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti desaťkrát súdne trestaný z čoho je zrejmé, že u odsúdeného nejde o jednorazové vybočenie z medzí zákona. Je dôležité zdôrazniť aj tú skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti často odsudzovaný na podmienčné tresty, avšak ani viaceré takéto tresty v jeho prípade neviedli k vedeniu riadneho života a odsúdený sa následne opätovne dopustil trestnej činnosti - viacerých skutkov i trestných činov, pre ktoré mu bol uložený aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody (s poukazom na to, že bol uložený ako trest súhrnný a zároveň iné jeho odsúdenia naň nadväzovali tak, že bolo upúšťané od uloženia súhrnného trestu). Z týchto skutočností je teda zrejmé, že hrozba výkonu trestu odňatia slobody nebola pre odsúdeného motivačná, aby do budúca viedol riadny život a nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Takéto tresty u neho preto nesplnili účel. Uvedené podľa názoru krajského súdu potvrdzuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy aj tú skutočnosť, že odsúdený je nevyučенý a napriek tomu, že má viac ako 40 rokov nikdy nepracoval v trvalom pracovnom pomere, pričom jeho pracovné návyky sú zrejmé aj z hodnotenia ústavu - buď nezvládol technológiu práce alebo podával len priemerné pracovné výkony. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmienčného prepustenia by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Nie je obligatórnou povinnosťou súdu prepustiť odsúdeného na slobodu len z dôvodu, že počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním preukazoval polepšenie, nakoľko pri hodnotení okolností je potrebné vychádzať striktné z vyššie citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a s poukazom na uvedené skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade nebolo možné odsúdeného podmienčne prepustiť.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného Y. I. ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.